

[Jensen (Gørding).]

20 Aar. Aarsagerne hertil maa man først og fremmest søge i den forbedrede Hygiejne og den forhøjede Levestandard. Den formindskede Børnedødelighed har vel ogsaa sin store Andel heri, og endelig er der vel i ganske særlig Grad Grund til at hæfte Opmærksomheden ved den Betydning, som Ernæringsseksperternes Oplysning i Befolkningen har haft i dette Tidsafsnit. Blandt disse — som den ældste — Dr. Hindhede, der gennem sine Laboratorieundersøgelser blev banebrydende i det Arbejde, der blev udført for at faa Befolkningen til at anvende Planteføde i højere Grad end tidligere i den daglige Kost under den forrige Krig, og det ser jo ud til, at vi i endnu højere Grad under denne Krig kan faa Anvendelse for en hel Del af den Viden, Dr. Hindhede har givet os gennem sine talrige Undersøgelser. Dr. Johanne Christiansens kraftige Indlæg i Tale og Skrift har utvivlsomt ogsaa skabt Interesse i Befolkningen, og da navnlig forøget Brugen af den danske Mælk. Sidst bør vel her nævnes Universitetsprofessorernes oplysende Foredrag i Radioen om de forskellige Ernæringsproblemer som det vel allervigtigste, fordi disse Udtalelser har den fornødne Autoritet og derfor ikke er nogen Tvivl underkastet.

Det foreliggende Lovforslag giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger. Som i de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger anført er det i Grunden kun en Samling af mange forskellige Bestemmelser i en enkelt Lov for at lette Oversigten for Administrationen og os andre.

Skulde jeg nævne noget, som jeg synes kunde spares, var det Stk. 6 i § 1. Alt, hvad der udleveres fra et Apotek, er formentlig under en saa betryggende Kontrol som i det hele taget kan skaffes.

Derimod kunde jeg ønske, at § 14 under Afsnittet „Tilsynet“ fik en kraftigere Udformning, hvad angaar Mælken. Gennem et Par Menneskealdrer har jeg stadig haft Lejlighed til at bemærke den gradvise om end langsomme Forbedring i Stald- og Mælkehygiejnen herhjemme, men at der endnu her er lang Vej, til man naar det ideale, er sikkert. Der er en himmelvid Forskel paa den Hygiejne, som findes paa et Par Hovedstaden nærliggende Mønsterbrug og saa den, man stadig er Vidne til, ikke mindst i de straafattige Egne. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Indenrigsminister i nogen Grad deler disse mine Anskuelser. Mælk er jo et af vore allervigtigste Næringsmidler, men ogsaa en af vore allerfarligste Smittebærere. Af disse Grunde

synes jeg, Lovforslaget skænker Mælken en for ringe Opmærksomhed.

Jeg henstiller til den højtærede Indenrigsminister at give disse mine Udtalelser en velvillig Overvejelse og eventuelt gennem en kortere Udvalgsbehandling forsøge, om ikke en fuldt ud forsvarlig Løsning af Spørgsmaalet kunde findes. Jeg gaar ud fra som givet, at Striden mellem Sundhedsautoriteterne og det veterinære Direktorat nu under Lovens Behandling faar en saadan Løsning, at ikke lignende Skandaler som de i sin Tid i Købbyen og enkelte andre Steder kan ske. Der var maaske ogsaa Anledning til at spørge den højtærede Indenrigsminister, hvordan Arbejdet med den nye Kødkontrol her i Byen gaar. I øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne paa det bedste anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling i Udvalget og i den høje Rigsdag.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): For den Velvilje, der er kommet til Orde over for Lovforslaget, skal jeg takke. Jeg er enig med forskellige Ordførere, som har udtalt, at mange af disse Spørgsmaal bedst egner sig til Behandling i et Udvalg, og jeg forventer, at et saadant bliver nedsat til Lovforslagets videre Behandling. Jeg skal derfor ikke komme ind paa alle de Enkeltheder, der maaske ellers kunde være Anledning til, men skal dog knytte nogle Bemærkninger til de fremsatte Udtalelser.

Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen udtalte Ønsket om, at der hurtigst muligt, naar Lovforslaget var vedtaget af Rigsdagen, blev udstedt de Anordninger og Bekendtgørelser, som er forudsat i Loven, der jo i meget vid Udstrækning er en Bemyndigelseslov. Min Mening er, at der maa udstedes de Bekendtgørelser og Anordninger, som findes paakrævet, hvor de faktiske Forhold lader formode, at en saadan Bekendtgørelse og dermed følgende Tilsyn er ønskelig. Men jeg tror ikke, det vil være formaalstjenligt paa en Studs at udstede alle de Bekendtgørelser og Anordninger, som Loven giver Bemyndigelse til, hvis man ikke har nogen virkelig Mening om, at der paa det ene eller det andet Omraade er virkelig Brug derfor. Det kan ikke bestrides, at saadanne Indgreb og Kontrolbestemmelser baade er forbundet med Bekostning og Ulejlighed og i visse Tilfælde kan virke generende for visse Erhvervsvirksomheder — ikke fordi man skal afholde sig derfra, men det kan maaske nok volde visse Ulemper. Det er derfor min Mening,